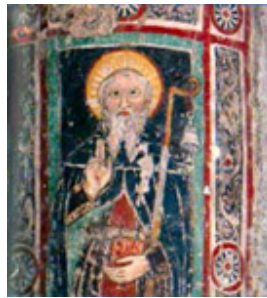

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Columbanus απόστολος της Γαλλίας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3132/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 27/5/2012 9:52:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 02/07/2026 09:33:13

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 23 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 27/5/2012 9:52:00 μμ

Βιογραφία

Ο Άγιος Columbanus (Κολουμβάνος) γεννήθηκε το 543 μ.Χ. στο Λάινστερ της Ιρλανδίας από γονείς ευγενείς, που του έδωσαν αξιόλογη κλασική παιδεία. Πολύ νωρίς πόθησε τη μοναχική πολιτεία, από την οποία όμως τον κρατούσαν μακριά οι νεανικοί πειρασμοί. Η εξαιρετική ομορφιά του, έκανε πολλές νέες να τον ερωτεύονται παράφορα. Ζήτησε τη συμβουλή μίας ηλικιωμένης ασκήτριας, που τον παρακίνησε ν' απαρνηθεί την πατρίδα του και τα εγκόσμια. «Φύγε και σώσου», του είπε λακωνικά. Κι εκείνος πραγματικά έφυγε, παρά τις αντιρρήσεις της μητέρας του, που δοκίμασε να τον εμποδίσει.

Ύστερα από σύντομη παραμονή στη μονή Κλουάινινις του Λούφερν, πήγε στο περίφημο μοναστήρι Μπαγκκόρ του Καρρικφέργκως, μεγάλο εκπαιδευτικό και ιεραποστολικό κέντρο, όπου μαθήτευσε στο διάσημο ηγούμενο άγιο Κογγάλλο (+ 602 μ.Χ.).

Το 590 μ.Χ., φλεγόμενος από τον πόθο της ιεραποστολής, αναχώρησε με δώδεκα ακόμη μοναχούς για την Ευρώπη. Πέρασε τη Βρετανία και ήρθε στη Γαλλία, χώρα με χριστιανική παρουσία ήδη, αλλά, λόγω των πολεμικών αναστατώσεων και της ολιγωρίας του ανώτερου κλήρου, σε κατάσταση πνευματικής καταπτώσεως και εκκλησιαστικής αταξίας. Για πολλά χρόνια αφοσιώθηκε στο ευαγγελικό έργο. Διατρέχοντας τη χώρα απ' άκρη σ' άκρη, κήρυσσε την πίστη, καλούσε σε μετάνοια, δίδασκε την αρετή, έδινε με τη ζωή του το παράδειγμα της ταπεινοφροσύνης, της αγάπης, της φιλανθρωπίας και της καλοσύνης. Στην Ιερή αυτή διακονία τον ακολουθούσαν και τον βοηθούσαν οι δώδεκα σύντροφοι του.

Σε μian από τις αλλεπάλληλες αποστολικές περιοδείες του, έφτασε και στη Βουργουνδία, όπου έγινε δεκτός από το βασιλιά Γκοντράν (+ 593 μ.Χ.). Η αγιότητα και η ευγλωττία του, σαγήνευσαν το μονάρχη, που του πρόσφερε το ρωμαϊκό κάστρο του Αννεγκραί για να το μετατρέψει σε μοναστήρι. Έτσι η μικρή αδελφότητα του αγίου εγκαταστάθηκε εκεί, ζώντας με πτώχεια, εγκράτεια και προσευχή. Η ραγδαία αύξηση των μοναχών έκανε σύντομα αναγκαία την αναζήτηση άλλου τόπου. Ο Γκοντράν παραχώρησε στον άγιο το ευρύχωρο φρούριο του Λουξέγ, όπου πλήθη Φράγκων και Βουργουνδών, όλων των τάξεων και των ηλικιών, συνέρεαν είτε για ν' απολαύσουν τις ψυχωφελείς διδαχές του ηγουμένου Κολουμβάνου, είτε για να ενταχθούν στο κοινόβιό του.

Είκοσι χρόνια φώτιζε πνευματικά ο Άγιος τους μοναχούς και τους κοσμικούς, όχι μόνο της Βουργουνδίας αλλά και ολόκληρης της Γαλλίας, επιτελώντας ένα αξιοθαύμαστο εποικοδομητικό έργο. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στο συναξάρι του, «θεμελίωσε τη συνείδηση της Ευρώπης... σε όποιον τόπο πήγε, έκανε να βλαστήσει η αληθινή αγιότητα... άναψε το πυρ του Χριστού όπου μπορούσε, αδιαφορώντας αν θα καιγόταν ο ίδιος από τη φλόγα...». Και πράγματι, τα φλογερά κηρύγματά του, ελεγκτικά κάποτε των παρεκτροπών κάποιων ασυνείδητων ρασοφόρων, δυσαρέστησαν μια μερίδα του τοπικού κλήρου.

Θέλοντας να τον εκδικηθούν και μη βρίσκοντας άλλη αφορμή, τον κατηγορήσαν για το ότι ακολουθούσε το κελτικό τυπικό στον εορτασμό του Πάσχα και στη μοναχική αμφίεση. Ο Άγιος Κολουμβάνος απολογήθηκε με επιστολές, τόσο προς τη σύνοδο των Γάλλων επισκόπων (Σεν, 601 μ.Χ.) όσο και προς τον πάπα Ρώμης άγιο Γρηγόριο το Μέγα (590 - 604 μ.Χ.), υποστηρίζοντας τις θέσεις του με την επίκληση της παλαιάς δυτικής (ιρλανδικής) πράξης και του αγίου Ανατολίου Λαοδικείας (+ 282 μ.Χ.), συγγραφέα πραγματείας για το Πάσχα.

Στη συνέχεια γνώρισε τον κατατρεγμό και από την κοσμική εξουσία. Ακέραιος καθώς ήταν, προκάλεσε το μίσος της διεφθαρμένης βασίλισσας Βρουγχίλδης, χήρας και μητέρας αντίστοιχα των βασιλέων της Αυστραλίας (Ανατ. Γαλλίας) Σιγεβέρτου Α' (+ 575 μ.Χ.) και Χιλδεβέρτου Β' (+ 596 μ.Χ.). Η Βρουγχίλδη, είχε την κηδεμονία των δύο ανήλικων εγγονών της, βασιλέων της Αυστραλίας Θεοδεβέρτου Β' (γενν. 586 μ.Χ.) και της Βουργουνδίας Θεοδώριχου Β' (γενν. 587 μ.Χ.) και κατοικούσε στα ανάκτορα του πρώτου. Όταν η σκανδαλώδης ανάμειξή της στη διακυβέρνηση της χώρας ανάγκασε τους άρχοντες να απαιτήσουν από τον νεαρό βασιλιά την απομάκρυνσή της, εκείνη κατέφυγε στον άλλο εγγονό της (599 μ.Χ.). Στη Βουργουνδιανή Αυλή, η φίλαρχη και αδίσταχτη γυναίκα χρησιμοποίησε κάθε αθέμιτο μέσο για να πάρει στα χέρια της την εξουσία. Εξώθησε τον ευάλωτο Θεοδώριχο σε ακόλαστη ζωή, ματαίωσε τον νόμιμο γάμο του με μια Βησιγοτθίδα πριγκίπισσα κι έβαλε κακοποιούς να δολοφονήσουν τον άγιο Δεσιδέριο, επίσκοπο της Βιέν, που αποδοκίμαζε τις ανομίες της. Στόχος της οργής της έγινε και ο άγιος Κολουμβάνος, όταν αρνήθηκε να ευλογήσει τους τέσσερις γιους, που ο εγγονός της είχε αποκτήσει με παλλακίδες. «Αυτά τα παιδιά είναι καρποί της αμαρτίας!», είπε. «Όχι μόνο δεν θα βασιλέψουν ποτέ, αλλά θα έχουν και κακό θάνατο σύντομα», πρόσθεσε προφητικά, απαγορεύοντας άφοβα στη βασιλομάμμη να μπει στη μονή του. Ύστερ' από λίγο, στρατιώτες συνέλαβαν τον άγιο και όλους τους Ιρλανδούς μοναχούς του. Τους επιβίβασαν με τη βία σ' ένα πλοίο, που σάλπαρε αμέσως με προορισμό την Ιρλανδία. Το ταξίδι όμως ήταν προβληματικό και το σκάφος κινδύνεψε να ναυαγήσει. Οι δεισιδαίμονες ναυτικοί, αποδίδοντας τον κίνδυνο στην παρουσία των μοναχών, τους αποβίβασαν σε μια γαλλική ακτή, απ' όπου κατέφυγαν στη Νευστρία (Δυτ. Γαλλία).

Ο βασιλιάς τής χώρας Κλοτάριος Β' (584 - 628 μ.Χ.), εχθρός του Θεοδώριχου και της Βρουγχίλδης, τους δέχτηκε φιλόφρονα και τους έστειλε με συνοδεία στο μονάρχη της Αυστρασίας Θεοδεβέρτο, που τους πρόσφερε την προστασία του και τους παρακάλεσε να εγκατασταθούν στην επικράτειά του. Ο Άγιος Κολουμβάνος όμως «μετά από μάταιες προσπάθειες τόσων χρόνων για τη διόρθωση βασιλέων και υπηκόων που ήθελαν να λέγονται χριστιανοί χωρίς όμως να ζουν χριστιανικά, αποφάσισε να στρέψει το ιεραποστολικό του ενδιαφέρον στους ειδωλολάτρες. Κατευθύνθηκε λοιπόν με τους μαθητές του προς την Ελβετία. Εκεί κήρυξαν το ευαγγέλιο στις παγανιστικές φυλές της περιοχής της Κωνσταντίας.

Στο μεταξύ ξέσπασε πόλεμος ανάμεσα στους αδελφούς Θεοδεβέρτο της Αυστρασίας και Θεοδώριχο της Βουργουνδίας, με υποκίνηση της δαιμόνιας γιαγιάς τους. Ο δεύτερος νίκησε τον πρώτο δυο φορές, στην Τούλη και στο Τολβίακο, τον αιχμαλώτισε και τον παρέδωσε στη Βρουγχίλδη (612 μ.Χ.). Εκείνη, για να εκδικηθεί τον εγγονό της, που την είχε διώξει δεκατρία χρόνια πριν από το παλάτι του, τον έκειρε με τη βία μοναχό -η κούρα ήταν για τους Φράγκους ηγεμόνες η έσχατη ταπείνωση(!)- και τον έκλεισε στο φρούριο του Σαλόν-σύρ-Σέν, όπου τον θανάτωσε λίγο αργότερα.

Ο Άγιος Κολουμβάνος, που οι ανάγκες της ιεραποστολής τον είχαν φέρει κοντά στις κατεχόμενες πια από τον Θεοδώριχο περιοχές, βρέθηκε σε κίνδυνο. Αναγκάστηκε, λοιπόν, να αναχωρήσει με το μαθητή του Άτταλο για την Ιταλία. Πέρασαν τις Άλπεις κι έφτασαν στο Μιλάνο, όπου ο βασιλιάς των Λομβαρδών Αγιλούλφος (590 - 615 μ.Χ.) τους δέχτηκε εγκάρδια και τους παραχώρησε την περιοχή του Μπόμπιο, στα Απέννινα, για την ίδρυση μονής. Εκεί έζησε ο Άγιος τα τελευταία του χρόνια, οικοδομώντας το μοναστήρι του και πολεμώντας με τα πειστικά κηρύγματά του την αίρεση του αρειανισμού, που είχε μολύνει τον λομβαρδικό λαό.

Κοιμήθηκε ειρηνικά στις 23 (ή στις 21) Νοεμβρίου του 615 μ.Χ. και τάφηκε στο Μπόμπιο.

Στο μνήμα του έγιναν πολλά θαύματα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι λίγο νωρίτερα, το 613 μ.Χ., ο Θεοδώριχος πέθανε στο Μέτς δηλητηριασμένος από την εγκληματική Βρουγγίλδη. Κι εκείνη, όμως, έπεσε στα χέρια του εχθρού της Κλοτάριου Β' της Νευστρίας, που τη θανάτωσε με φρικτά βασανιστήρια, αφού πρώτα έσφαξε τους τέσσερις γιους του Θεοδώριχου και δισέγγονους της. Έτσι επαληθεύτηκε η προφητεία του αγίου Κολουμβάνου.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Columbanus
απόστολος
της Γαλλίας

Σχετικές συνδέσεις

---

1. [Άγιος Γάλλος](#)

Παραπομπές

---

1. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)